

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA RYN W CZĘŚCI OBEJMUJĄCEJ
DZIAŁKI O NR GEODEZYJNYCH 90/24, 90/25, 90/26,
90/27, 90/28**

RYN 2020

Nazwa opracowania:

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA RYN W CZĘŚCI OBEJMUJĄCEJ DZIAŁKI
O NR GEODEZYJNYCH 90/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28**

Autor opracowania:

mgr Wojciech Zaczekiewicz
uprawniony do sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko na podstawie
art. 74a ust. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r.
o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...)

Spis treści

1 Wprowadzenie	5
1.1 Wstęp	5
1.2 Cel opracowania prognozy, metodyka	5
2 Zakres zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami.....	6
3 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	14
4 Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	15
5 Streszczenie w języku niespecjalistycznym	15
6 Charakterystyka środowiska przyrodniczego obszaru objętego sporządzeniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	17
6.1 Położenie i ukształtowanie terenu.....	17
6.5 Warunki klimatyczne	28
6.6 Szata roślinna i fauna	30
6.7 Struktura przyrodnicza oraz powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem	30
7 Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	32
8 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu	32
9 Prognozowane oddziaływania na środowisko	35
9.1 Obszary prawnie chronione, różnorodność biologiczna, fauna, flora	35
9.2 Powietrze	36
9.3 Hałas, wibracje i pola elektromagnetyczne	37
9.4 Wytwarzanie odpadów	37
9.5 Gospodarka wodno-ściekowa.....	37
9.6 Osuwanie się mas ziemi	37
9.7 Nadzwyczajne zagrożenia środowiska.....	37
9.8 Powierzchnia terenu, grunty i gleby, złoża surowców naturalnych	37
9.9 Warunki wodne	37
9.10 Warunki klimatyczne.....	37
9.11 Krajobraz.....	37
9.12 Obszary dziedzictwa kulturowego, zabytki, dobra kultury współczesnej oraz dobra materialne	37
9.13 Ludzie	37
10 Opis przewidywanych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji ustaleń zapisów zmiany planu.....	38

10.1	Oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, chwilowe, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe	38
10.2	Oddziaływanie skumulowane i znaczące	38
10.3	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu	38
11	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	38
12	Akty prawne uwzględnione w opracowaniu	38
13	Materiały źródłowe.....	39

1 Wprowadzenie

1.1 Wstęp

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne we wszystkich sferach rozwojowych: społecznej, gospodarczej, ekologicznej - zapewnia sprzężenie długookresowego planowania i programowania z procesem realizacji inwestycji oraz przyjmuje za podstawę tych działań zrównoważony rozwój i ład przestrzenny.

Zrównoważony rozwój rozumiany jest tutaj jako rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Przez ład przestrzenny należy natomiast rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne: społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

Jednym z instrumentów dla tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, a także uwzględniającego wymagania ochrony środowiska jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego.

Prognoza jest realizacją obowiązku określonego w art. 51. Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 17, ust. 4 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zakres i stopień szczegółowości „prognozy” został uzgodniony przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Giżycku

1. 2 Cel opracowania prognozy, metodyka

Podstawowym celem prognozy jest stwierdzenie czy i jakie zmiany w środowisku wystąpią w trakcie i po zagospodarowaniu analizowanego terenu zgodnie z ustaleniami określonymi w projekcie zmiany planu, oraz ocena, czy będą to zmiany znaczące. Punktem odniesienia do wszystkich analiz jest charakterystyka stanu istniejącego środowiska. Należy pamiętać, że plan określa funkcje terenu i warunki realizacji danych funkcji, natomiast plan nie określa czasu, w jakim ma się dokonać realizacja, jak i również nie jest gwarancją na to, że na całym terenie docelowo powstanie zainwestowanie w wielkości i skali maksymalnej, na jakie plan pozwala. Stąd prognozowanie zmian zachodzących w środowisku ograniczone jest do wskazania potencjalnych oddziaływań. Również nie zawsze możliwe jest wymiarowanie zmian i przekształceń.

Na podstawie znajomości możliwych oddziaływań realizacji zmiany planu oraz uwarunkowań środowiskowych dokonano identyfikacji potencjalnych skutków oraz określono ich znaczenie dla środowiska (znaczących i potencjalnie znaczących). Identyfikację oparto o listę komponentów środowiska oraz kierunki oddziaływań określone w ustawie. Zostały one uszczegółowione i dopasowane do specyfiki dokumentu oraz terenu, którego dokument ten dotyczy.

Specyfika dokumentu, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powoduje, że wszelkie prognozy skutków realizacji planu są obarczone pewną niepewnością i mogą być przedstawiane prawie wyłącznie metodą opisową. Symulacje, zwłaszcza liczbowe mają ograniczone zastosowanie.

2 Zakres zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

Zmiana planu zachowuje przeznaczenie i funkcje terenów określone w planie obowiązującym. W granicach obszaru objętego zmianą planu ustala się przeznaczenie terenów:

1. MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
2. KD-G – teren drogi publicznej klasy głównej.

W stosunku do obowiązującego planu wprowadza się:

Inny przebieg nieprzekraczalnych i obowiązujących linii zabudowy.

Poza tym:

1. W zmianie planu dopuszcza się zabudowę o wysokości 15 m (w planie obowiązującym 14 m).
2. W zmianie planu dopuszcza się maksymalną ilość kondygnacji 4 (planie obowiązującym 3).
3. W zmianie planu dopuszcza się nachylenie połaci dachowych 30°-60° (w planie obowiązującym 40°-50°).
4. Zmiana planu dopuszcza dla garaży dachy płaskie.
5. W zmianie planu wskazuje się maksymalny zasięg dla lokalizacji obiektów i urządzeń niezbędnych do obsługi ruchu rowerowego wzdłuż dróg dla rowerów.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego zmiana planu nie wprowadza nowych zapisów.

Ustalenia z zakresu modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

W zakresie odprowadzenia ścieków, z uwagi na położenie terenu opracowania w granicach aglomeracji, zmiana planu wyklucza stosowanie zbiorników bezodpływowych lub innych tymczasowych sposobów unieszkodliwiania ścieków. Obowiązuje nakaz odprowadzenia ścieków do kanalizacji.

Pozostałe ustalenia z zakresu infrastruktury technicznej są bez zmian.

Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami dotyczącymi obszaru opracowania

Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów samorządowych przy sporządzaniu planów miejscowych. Plan miejscowy uchwała Rada Miasta, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium. Tak, więc najistotniejszym dokumentem powiązany z analizowanym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn zatwierdzonego uchwałą Nr XLI/346/14 RM Ryn z dnia 27 sierpnia 2014 r.

Zgodnie z obowiązującym studium teren objęty zmianą planu przeznaczają się pod tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i drogę krajową.

Dal terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej studium ustala:

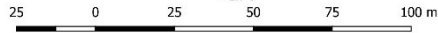
- wysokość zabudowy mieszkaniowej - do pięciu kondygnacji nadziemnych,
- dopuszcza się lokalizację zespołów garażowych,
- dopuszczenie lokalizacji funkcji usługowej - sposób lokalizacji (forma wbudowana lub wolnostojąca) do określenia na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

- zaleca się porządkowanie istniejącej zabudowy z wykorzystaniem rezerw terenowych do kształtowania ogólnodostępnych wnętrz urbanistycznych i zieleni urządzonej,
- minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej - 1000 m²,
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy - 1,5.

ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA RYN W CZĘŚCI OBEJMUJĄCEJ DZIAŁKI O NR GEODEZYJNYCH 90/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28 PROJEKT

SKALA 1:1 000

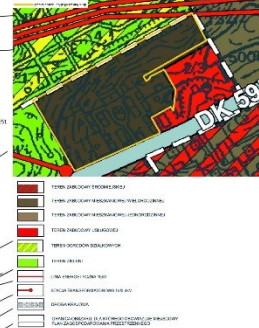

Wycis ze Studium Uwarunkowań
i Kierunków Zagospodarowania
Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn

14.000.000.001/2019 - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn
14.000.000.001/2019 - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn
14.000.000.001/2019 - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn

Załącznik nr 1 do Uchwały nr Rady Miasta Ryn
z dnia w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ryn
w części obejmującej działki o nr geodezyjnych 90/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28

Projekt opracowany w skali 1:1000,
zgodnie z przepisami o wyznaczeniu
granicy terenów przeznaczonych
pod zabudowę i wyznaczeniu
granicy terenów przeznaczonych
pod zabudowę w miejscowym
planie zagospodarowania przestrzennego
Miasta i Gminy Ryn.
Liczba: 14.000.000.001/2019

- OZNACZENIA**
- Obowiązujące ustalenia planu:
- granica obszaru objętego planem
 - linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania
MW	symbol literowy terenu
 - ▽ nieprzekraczalna linia zabudowy
 - ▲ obowiązująca linia zabudowy
 - miejsce zmiany rodzaju linii zabudowy
 - orientacyjna lokalizacja projektowanych szpalarów lub rzędów drzew
 - ↔ wymiar w metrach
 - granica terenu przeznaczonych pod inwestycję celu publicznego
- Przeznaczenie terenu**
MW	teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
KD-G	teren drogi publicznej klasy głównej

Rys. 1 Projekt zmiany mpzp

Rys. 2 Obowiązujący mpzp

Uwarunkowania wynikające z dokumentów strategicznych miasta Ryn

Program Ochrony Środowiska

Główne cele strategiczne:

1. Poprawa jakości powietrza i obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu, adaptacja do zmian klimatu.
2. Minimalizacja zagrożenia mieszkańców spowodowanego ponadnormatywnym hałasem.
3. Ochrona przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym.
4. Poprawa jakości wód oraz ochrona ich zasobów i jakości.
5. Zapewnienie dla społeczeństwa i gospodarki dostępu do czystej wody.
6. Ochrona i poprawa jakości zasobów wód podziemnych.
7. Racjonalne wykorzystanie zasobów gleb.
8. Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi.
9. Racjonalne gospodarowanie odpadami.
10. Realizacja polityki edukacyjnej z zakresu właściwej gospodarki odpadami.
11. Ochrona różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemów.
12. Ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych.
13. Wzrost świadomości ekologicznej.
14. Ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowych oraz minimalizacja ich skutków.

Strategia rozwoju miasta i gminy Ryn

Zadania w ramach celu III: "Gospodarka komunalna i ochrona środowiska" przewidziane do realizacji w ramach strategii.

Cele szczegółowe

1. Rozbudowa i modernizacja infrastruktury wodno-ściekowej.
2. Rozbudowa infrastruktury unieszkodliwiania odpadów.
3. Modernizacja dróg gminnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą (jako infrastruktura dostępu).
4. Działania w zakresie infrastruktury energetycznej i odnawialnych źródeł energii.
5. Współdziałanie z sąsiednimi gminami na rzecz rozwiązywania kluczowych problemów infrastrukturalnych.

Uwarunkowania wynikające z przepisów szczegółowych, w tym z ochrony obszarów i obiektów objętych odrębnym statusem prawnym

Parki Narodowe

Najbliżej położony od terenu opracowania jest Biebrzański Park Narodowy, który znajduje się w odległości ponad 86 km na południowy-wschód od granicy omawianego terenu.

Rezerwat przyrody

W odległości około 3,6 km na południowy-wschód od terenu opracowania przebiega granica rezerwatu „Ptasia Wyspa”.

Parki Krajobrazowe

Najbliżej terenu opracowania przebiega granica Mazurskiego Parku Krajobrazowego, w odległości około 10,5 km na południe znajduje się granica otuliny, a w odległości około 12 km na południe znajduje się granica.

Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony

- 1 W odległości około 9,0 km na południe od omawianego terenu przebiega granica Obszaru Specjalnej Ochrony „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055.

Obszary Specjalnej Ochrony

Najbliżej położony Obszar Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Jeziora Dobskie” PLB280012 znajduje się w odległości około 8,5 km na północ od terenu opracowania.

Obszary Chronionego Krajobrazu

Teren opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich.

Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich został utworzony 1 stycznia 1998 r. obecnie obowiązuje Uchwała Nr XXII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. z 2013 r. poz. 139).

Zgodnie z w/w przepisami na obszarze chronionym obowiązują następujące ustalenia:

1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;

2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;

3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;

4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;

5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;

6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;

7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;

8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;

9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;

10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;

11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;

12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;

13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;

2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;

3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;

4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;

5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;

6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;

7) zachowanie śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;

8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;

9) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów

powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;

11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;

12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;

2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;

3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej;

4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;

5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;

6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;

7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;

8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;

9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;

10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;

11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;

12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;

13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;

14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem publicznym;

3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;

2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155);

3) terenu złoża piasku Niegocin II udokumentowanego na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie udzielonej przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 czerwca 2010 r., znak: OŚ.GW.7511-20/10.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;

2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

3) wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani.

W granicach opracowania oraz w jego bliskim otoczeniu nie występują pozostałe formy ochrony przyrody: zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, użytki ekologiczne, stanowiska dokumentacyjne. W granicach opracowania nie występują pomniki przyrody.

W granicach opracowania nie występują obiekty i obszary zabytkowe.

3 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzenia w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa wyżej, po uzyskaniu opinii gminnej komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy.

Przy podejmowaniu uchwały, Rada Miasta bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1. Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony

środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Tak, więc w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki jego realizacji.

Dodatkowym instrumentem analizy skutków realizacji projektowanego dokumentu jest również monitoring środowiska prowadzony przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Organ ten wykonuje zadania wynikające z Państwowego Programu Monitoringu Środowiska oraz innych zadań określonych w odrębnych ustawach. Wyniki oceny stanu środowiska publikowane przez WIOŚ mogą być jedną z metod analizy skutków wdrożenia planu obrazującą zmiany parametrów jakościowych opisujących stan wód, powietrza, gleb, fauny, flory itp.

4 Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Realizacja zapisów zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

5 Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Potrzeba sporządzenia opracowania pt. „Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Ryn w części obejmującej działki o nr geodezyjnych 190/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28” wynika z art. 51. ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Opracowana prognoza ma na celu wykazanie, czy przyjęte w projekcie zmiany planu rozwiązania niezbędne dla zapobiegania powstawania zagrożeń środowiska, spełniają swoją rolę oraz w jakim stopniu warunki realizacji ustaleń zmiany planu mogą oddziaływać na środowisko. Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w planie rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Zakres dokumentacji prognozy obejmuje następujące problemy:

- ✓ analizę środowiska,
- ✓ identyfikację zagrożeń i potencjalnych konfliktów,
- ✓ ocenę projektu w kontekście przewidywanych zagrożeń,
- ✓ ewentualne formułowanie alternatywnych propozycji.

Teren opracowania położony jest w odległości około 650 m na wschód od centrum miasta Ryn.

Teren objęty opracowaniem jest częściowo zabudowany. Zabudowa zlokalizowana jest głównie w centralnej części terenu. Są to domki letniskowe, drewniane, jednokondygnacyjne, które związane są z istniejącymi ogrodami działkowymi. Zabudowie tej towarzyszy zabudowa gospodarcza – wiaty, komórki, szopy. W części tej występuje zieleń typowa dla ogrodów działkowych o przeciętnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Dominują rośliny ozdobne, które uzupełnione są uprawami warzywniczymi i ogrodnictwami. W północnej części terenu przeważają nieużytki z dominującą niską zielenią spontaniczną i pojedynczymi drzewami (głównie młode samosiejki). Wzdłuż ulicy Ogrodowej zlokalizowane są rzędowe nasadzenia topoli.

Rzeźba omawianego terenu nie jest silnie przekształcona antropogenicznie. Teren obejmuje fragment wysoczyzny morenowej falistej, nie występują tu drobne formy morfologiczne. Pomimo istniejącej zabudowy cechuje się dość dużą naturalnością. Na niewielkiej powierzchni deniwelacje osiągają 7 m, najniższy położony punkt znajduje się na rzędnej około 133 m npm, najwyższy położony punkt znajduje się na rzędnej około 140 m npm. Teren wykazuje nachylenie w kierunku północnym i północno-zachodnim tzn. w kierunku J. Ołów. W granicach opracowania nie występują strefy o nachyleniach powierzchni zagrożone uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.

W strefie przypowierzchniowej panują jednorodne warunki gruntowe. W podłożu występują gliny morenowe wykształcone są w stanie twaroplastycznym. Stanowią grunty rodzime charakteryzujące się wysokimi wartościami parametrów wytrzymałościowych i mogą stanowić podłoże fundamentowe dla potencjalnych obiektów budowlanych.

W granicach opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

W granicach opracowania brak jest przejawów wód powierzchniowych.

W granicach omawianego terenu pierwszy poziom wodonośny znajduje się na dużej głębokości, około 15 m ppt., jest izolowany od powierzchni warstwą słabo przepuszczalnych glin. Nie stanowi utrudnienia przy realizacji zabudowy, charakteryzuje się dużą odpornością na działanie czynników antropogenicznych.

Cały teren opracowania położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 206 „Wielkie Jeziora Mazurskie”.

Miasto Ryn należy do najzimniejszych obszarów w Polsce według podziału na regiony klimatyczne należy do Regionu Pojeziernego. Panuje tu klimat umiarkowany - przejściowy między klimatem morskim, a lądowym.

W granicach opracowania brak jest punktowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza, istniejąca infrastruktura usługowa i produkcyjna nie powodują ponadnormatywnych emisji.

Natomiast źródłem zanieczyszczeń liniowych jest ulica Kopernika stanowiąca ciąg drogi krajowej nr 59.

W granicach opracowania nie występują przemysłowe źródła emisji hałasu. Źródłem hałasu komunikacyjnego jest ulica Kopernika, należy przypuszczać, że na terenach przyległych do tej drogi w okresach szczytu komunikacyjnego mogą występować przekroczenia dopuszczalnych norm emisji hałasu.

Na terenie opracowania nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego.

W granicach opracowania występuje zieleń o przeciętnych walorach.

Z uwagi na małą powierzchnię terenu, jego położenie w niewielkiej odległości od centrum miasta, a tym samym presję antropogeniczną świat zwierząt jest bardzo ubogi. Teren opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich.

Przez teren opracowania nie przebiega żaden korytarz ekologiczny.

Nadrzędnym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego oraz ponadlokalnych i lokalnych interesów publicznych w zakresie komunikacji, inżynierii i ochrony środowiska. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego poprzez ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy.

Zmiana planu zachowuje przeznaczenie i funkcje terenów określone w planie obowiązującym.

W granicach obszaru objętego zmianą planu ustala się przeznaczenie terenów:

1. MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
2. KD-G – teren drogi publicznej klasy głównej.

W stosunku do obowiązującego planu wprowadza się:

Inny przebieg nieprzekraczalnych i obowiązujących linii zabudowy.

Poza tym:

1. W zmianie planu dopuszcza się zabudowę o wysokości 15 m (w planie obowiązującym 14 m).
2. W zmianie planu dopuszcza się maksymalną ilość kondygnacji 4 (planie obowiązującym 3).
3. W zmianie planu dopuszcza się nachylenie połaci dachowych 30° - 60° (w planie obowiązującym 40° - 50°).
4. Zmiana planu dopuszcza dla garaży dachy płaskie.
5. W zmianie planu wskazuje się maksymalny zasięg dla lokalizacji obiektów i urządzeń niezbędnych do obsługi ruchu rowerowego wzdłuż dróg dla rowerów.

Realizacja zmiany planu:

- nie spowoduje niekorzystnych oddziaływań na czynną ochronę ekosystemów;
- spowoduje minimalne pogorszenia klimatu akustycznego;
- nastąpi minimalne pogorszenie stanu higieny atmosfery;

- powstaną nowe miejsca wytwarzania odpadów i ścieków;
- nie spowoduje niekorzystnych oddziaływań na wody powierzchniowe;
- nie spowoduje niekorzystnych oddziaływań na wody gruntowe;
- może spowodować degradację istniejącej szaty roślinnej;
- w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu mogą zostać częściowo zlikwidowane miejsca bytowania lokalnej fauny;
- realizacja zmiany planu nie spowoduje przekształcenia rzeźby terenu;
- w wyniku realizacji zabudowy kubaturowej zostanie przekształcony krajobraz;
- nie spowoduje znaczących oddziaływań na obszary przyrodnicze prawnie chronione występujące w okolicy, w tym na obszary Natura 2000;
- nie spowoduje naruszenia ciągłości korytarzy ekologicznych;
- nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

W wyniku przeprowadzonych analiz stwierdzono zgodność zapisów zmiany planu z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska oraz z dokumentami strategicznymi miasta jak również ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Ryn.

Za najistotniejsze, z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie następujących dziedzin i zagadnień:

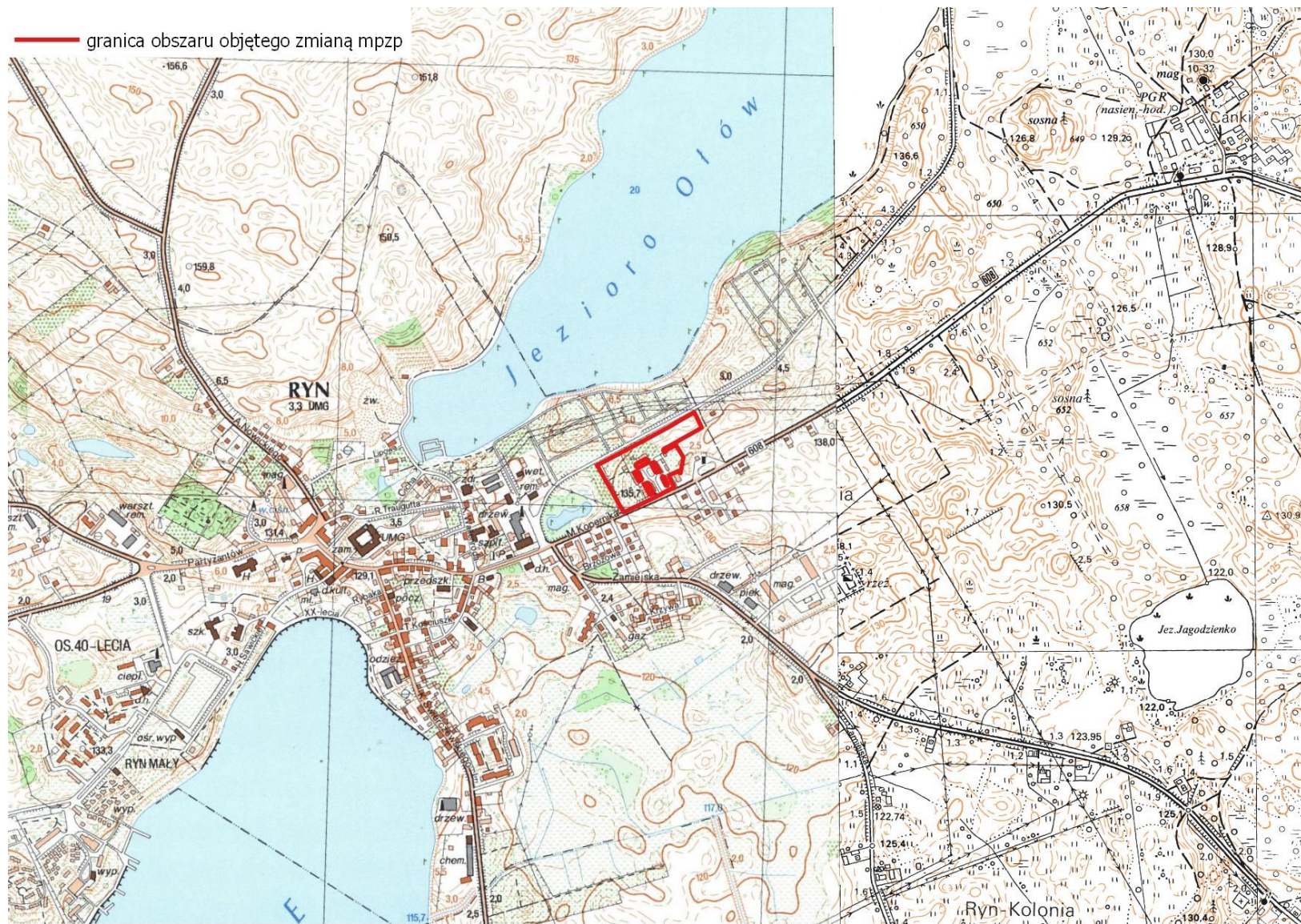
- 1 obserwacje zmian w strukturze użytkowania gruntów (wielkość powierzchni zainwestowanych, kubatury obiektów budowlanych, powierzchni biologicznie czynnej);
- 2 obserwacje zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska zarówno na terenie objętym zmianą planu jak i na terenach przyległych. Ze szczególnym uwzględnieniem stanu higieny atmosfery, klimatu akustycznego, stanu zdrowotnego szaty roślinnej;
- 3 obserwacje stanu technicznego infrastruktury, ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń do odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków;

6 Charakterystyka środowiska przyrodniczego obszaru objętego sporządzeniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

6.1 Położenie i ukształtowanie terenu

Teren opracowania położony jest w odległości około 650 m na wschód od centrum miasta Ryn (rys. 3).

Teren objęty opracowaniem jest częściowo zabudowany (rys. 4). Zabudowa zlokalizowana jest głównie w centralnej części terenu. Są to domki letniskowe, drewniane, jednokondygnacyjne, które związane są z istniejącymi ogrodami działkowymi. Zabudowiej tej towarzyszy zabudowa gospodarcza – wiaty, komórki, szopy. W części tej występuje zieleń typowa dla ogrodów działkowych o przeciętnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Dominują rośliny ozdobne, które uzupełnione są uprawami warzywniczymi i ogrodniczymi. W północnej części terenu przeważają nieużytki z dominującą niską zielenią spontaniczną i pojedynczymi drzewami (głównie młode samosiejki). Wzdłuż ulicy Ogrodowej zlokalizowane są rzędowe nasadzenia topoli.

Rys. 3 Położenie terenu opracowania

Rys. 4 Zagospodarowanie terenu opracowania oraz terenów otaczający

Rzeźba omawianego terenu nie jest silnie przekształcona antropogenicznie. Teren obejmuje fragment wysoczyzny morenowej falistej, nie występują tu drobne formy morfologiczne. Pomimo istniejącej zabudowy cechuje się dość dużą naturalnością. Na niewielkiej powierzchni deniwelacje osiągają 7 m, najniższy położony punkt znajduje się na rzędnej około 133 m n.p.m., najwyższy położony punkt znajduje się na rzędnej około 140 m n.p.m. Teren wykazuje nachylenie w kierunku północnym i północno-zachodnim tzn. w kierunku J. Ołów. W granicach opracowania nie występują strefy o nachyleniach powierzchni zagrożone uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.

6.2 Warunki gruntowe w strefie przypowierzchniowej

W strefie przypowierzchniowej panują jednorodne warunki gruntowe. W podłożu występują gliny morenowe wykształcone są w stanie twaroplastycznym. Stanowią grunty rodzime charakteryzujące się wysokimi wartościami parametrów wytrzymałościowych i mogą stanowić podłoże fundamentowe dla potencjalnych obiektów budowlanych.

6.3 Surowce mineralne

W granicach opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

6.4 Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Gmina Ryn położona jest głównie w dorzeczu Wisły (90% pow.). Natomiast pozostałe wody gminy spływają w kierunku rzeki Pregoty.

Sieć hydrograficzna gminy Ryn przedstawia się następująco:

- dorzecze Wisły – większość jezior, kanały łączące te jeziora oraz ciek wodny,
- dorzecze Pregoty – jezioro Guber i jego zlewnia, obszar źródłowy i odcinek górnego biegu rzeki Guber,
- zachodnia część zlewni jeziora Dejguny położona w granicach gminy, która w zależności od warunków hydrologicznych zasila dorzecze Wisły lub Pregoty.

W granicach opracowania brak jest przejawów wód powierzchniowych. Omawiany teren położony jest w niewielkiej odległości, nieco ponad 170 m, od Jeziora Ołów.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną podstawowa jednostka gospodarki wodnej (łącznie z ochroną środowiska) w myśl polskiego prawa wodnego to jednolita część wód (JCW). Jednolita część wód jest pojęciem obejmującym zarówno zbiorniki wód stojących, jak i ciek, a także przybrzeżne fragmenty wód morskich i wody podziemne.

Prawo wodne jednolite części wód dzieli na jednolite części wód powierzchniowych – JWCP (wśród nich wyodrębniając również jednolite części wód przybrzeżnych lub przejściowych oraz jednolite części wód sztucznych lub silnie zmienionych).

Jednolitą częścią wód powierzchniowych jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro (włączając w to inne naturalne zbiorniki, np. naturalne stawy, sztuczny zbiornik wodny, ciek (struga, strumień, potok, rzeka, kanał), a także fragment morskich wód wewnętrznych, przejściowych lub przybrzeżnych. Większe cieki dzielone są na mniejsze odcinki stanowiące JCWP.

Podział na JCWP naturalne i silnie zmienione lub sztuczne znajduje swoje odzwierciedlenie w klasyfikacji jakości wód – dla naturalnych części wód wyznacza się ich stan ekologiczny, podczas gdy dla silnie zmienionych (np. w znacznym stopniu uregulowanych lub przekształconych w zbiornik zaporowy)

i sztucznych części wód – potencjał ekologiczny.

Teren opracowania położony jest w obrębie jednej JCWP RW200025264199– Pisa od wypływu z jez. Kisajno do wypływu z jez. Tałty (EW. + z jez. Niegocin, Ryńskie)

Wody podziemne

Według regionalizacji hydrogeologicznej Polski, obszar miasta Ryn położony jest w Regionie Mazurskim VI. Poziomy wodonośne w utworach czwartorzędu, trzeciorzęd i przypuszczalnie kredy. Główny poziom użytkowy w utworach czwartorzędu - piaski i żwiry, poziom nieciągły, na różnych

głębokościach od kilku do ponad 100 metrów. W północno-zachodniej i południowo-wschodniej części najczęściej na głębokości 30-60 m, na pozostałym obszarze przeważnie na głębokości do 30 m, niekiedy do ponad 100 m. Miąższość najczęściej do 20 m. Wydajności w zachodniej części przeważnie 30 - 120 m³/h, we wschodniej 10 - 70 m³/h, niekiedy powyżej 120 m³/h. Wody przeważnie pod ciśnieniem, sporadycznie samowypływy. W utworach trzeciorzędu: miocen, oligocen, eocen - piaski i żwiry, piaski mułkowate; paleocen - piaskowce, margle. Poziom wodonośny nieciągły, występuje lokalnie. Miąższości nieznane. Wydajności często około 40 - 70 m³/h, miejscami powyżej 120 m³/h. W utworach kredy górnej - margle piaszczyste, mułowce i piaskowce, wody w ograniczonych ilościach. Wydajności małe.

W granicach omawianego terenu pierwszy poziom wodonośny znajduje się na dużej głębokości, około 15 m ppt., jest izolowany od powierzchni warstwą słabo przepuszczalnych glin. Nie stanowi utrudnienia przy realizacji zabudowy, charakteryzuje się dużą odpornością na działanie czynników antropogenicznych.

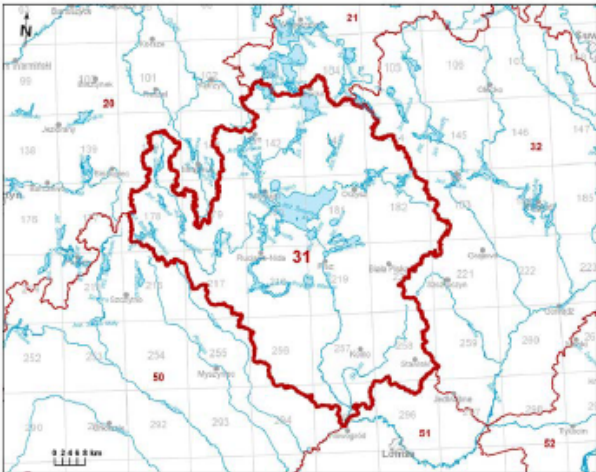
Cały teren opracowania położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 206 „Wielkie Jeziora Mazurskie”.

Zgodnie z definicją podaną w Ramowej Dyrektywie Wodnej, jednolite części wód podziemnych - obejmują te wody podziemne, które występują w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności, umożliwiającą pobór znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę lub przepływ o natężeniu znaczącym dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych. Były to pojęcia całkowicie nowe w hydrogeologii.

Znaczący przepływ wód podziemnych wg RDW jest to taki przepływ, którego nie osiągnięcie na granicy JCWPd z wodami powierzchniowym lub z ekosystemem lądowym powodowałoby znaczące pogorszenie ekologicznej lub chemicznej jakości wód powierzchniowych lub znaczną szkodę dla bezpośrednio zależnego od wód podziemnych ekosystemu lądowego. Pobór wód podziemnych znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę do spożycia jest to pobór wynoszący średnio ponad 10 m³/d albo pobór zaopatrujący co najmniej 50 osób.

Teren opracowania położony jest w granicach jednej JCWPd nr 31. Charakterystyka tej jednostki przedstawia się następująco:

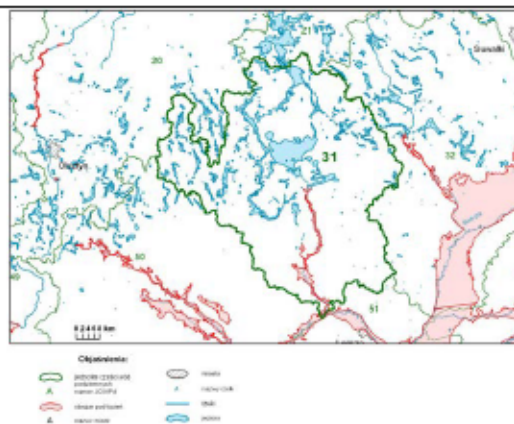
(źródło: <https://www.pgi.gov.pl/docman/psh/zadania-psh/icwpd/icwpd-60-79/4426-karta-informacyjna-icwpd-nr-66/file.html>).

Numer JCWPd: 31	Powierzchnia JCWPd [km ²]: 4506.6	
Identyfikator UE:	PLGW200031	
Położenie administracyjne		
Województwo	Powiat	Gminy
warmińsko-mazurskie	szczyeciński	Dźwierzuty, Świętajno, Rozogi, Szczytno (gm. wiejska)
	mragowski	Sorkwity, Piecki, Mragowo, Mikołajki (obszar wiejski), Mikołajki (miasto)
	piski	Ruciane-Nida (obszar wiejski), Ruciane-Nida (miasto), Pisz (obszar wiejski), Pisz (miasto), Orzysz (obszar wiejski), Orzysz (miasto), Biała Piska (obszar wiejski), Biała Piska (miasto)
	giżycki	Ryn (obszar wiejski), Ryn (miasto), Giżycko, Giżycko (gm. miejska), Miłki, Wydminy
	etcki	Etka (gm. wiejska), Prostki (gm. wiejska), Stare Juchy (gm. wiejska)
	kętrzyński	Kętrzyn (gm. wiejska), Reszel (gm. miejsko-wiejska)
	olsztyński	Biskupiec (gm. miejsko-wiejska), Kolno (gm. wiejska)
podlaskie	kolneński	Turośl, Kolno, Kolno (gm. miejska), Mały Płock, Grabowo, Stawiski (obszar wiejski), Stawiski (miasto)
	tomżyński	Zbójna, Nowogród (obszar wiejski), Przytuły (gm. wiejska), Piątnica (gm. wiejska)
	grajewski	Szczuczyn (gm. miejsko-wiejska)
mazowieckie	ostrołęcki	Łyse
Współrzędne geograficzne	21°00'14.1843" - 22°20'58.1426" 53°14'50.9997" - 54°03'35.8058"	
Mapa z lokalizacją JCWPd		
		
Położenie geograficzne		
Region fizyczno-geograficzny	Prowincja: Niż Środkowoeuropejski (31)	
	Podprowincja: Niziny Środkowopolskie (318)	

(Kondracki, 2009)	Makroregion: Nizina Północnomazowiecka (318.6)		Mezoregiony: Równina Kurpiowska (318.65) Dolina Dolnej Narwi (318.66)		
	Podprowincja: Pojezierza Wschodniobałtyckie (842)				
	Makroregion: Pojezierze Mazurskie (842.8)		Mezoregiony: Pojezierze Mrągowskie (842.82) Kraina Wielkich Jezior Mazurskich (842.83) Pojezierze Etckie (842.86) Równina Mazurska (842.87)		
	Prowincja: Niż Wschodniobałtycko-Białoruski (84)				
	Podprowincja: Wysoczyzny Podlasko-Białoruski (843)				
	Makroregion: Nizina Północnopodlaska (843.3)		Mezoregion: Wysoczyzna Kolneńska (843.31)		
Położenie hydrologiczne i hydrogeologiczne					
Dorzecze	Wisły				
Region wodny RZGW	Środkowej Wisły RZGW Warszawa				
Główne zlewnie w obrębie JCWPd (rząd zlewni)	Pisa (III)				
Obszar bilansowy	Z-13 Wielkie Jeziora Mazurskie i zlewnia Pisy				
Region hydrogeologiczny (Paczyński, 1995)	I –mazowiecki, II - mazursko-podlaski, III - mazurski				
Zagospodarowanie terenu (źródło: warstwa Corin Land Cover)					
% obszarów antropogenicznych		0,89			
% obszarów rolnych		50,77			
% obszarów leśnych i zielonych		39,80			
% obszarów podmokłych		0,67			
% obszarów wodnych		7,87			
HYDROGEOLOGIA					
Liczba pięter wodonośnych		2			
Charakterystyka pięter wodonośnych (od powierzchni terenu)					
Piętro czwartorzędowe	Poziom Q ₁	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
		Q (złodowacenie Wisły)	piaski+żwiry	porowy	
		Charakter zwierciadła wody	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu; od – do [m]		
		częściowo napięte	0.5-40		
		Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia	
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	0.17/0.003	
	<35	0.0216-3.06	0-91.8		
	Poziom Q ₂	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
		Q (złodowacenie Warty)	piaski+żwiry	porowy	
Charakter zwierciadła		Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu;			

Poziom Q ₃	wody napięte	od – do [m] 40-70		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	<70	0.036-3.5	<200	/0.001
	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
	Q (złodowacenie Odry, interglacjał mazowiecki (wielki))	piaski+żwir	porowy	
	Charakter zwierciadła wody napięte	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu; od – do [m] 80-150		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	<35	0.029-1.69	<50	/0.0005
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	<u>Typy naturalne:</u> HCO ₃ -Ca-Mg (wody wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe), HCO ₃ -Ca (wody wodorowęglanowo-wapniowe), HCO ₃ -SO ₄ -Ca-Mg (wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe)			
Piętro paleogeńsko-czwartorzędowe P _g +Q ₄	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
	czwartorzęd (złodowacenie południowopolskie, preglacjał), paleogen (oligocen, eocen)	piaski+żwir	porowy	
	Charakter zwierciadła wody napięte	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu; od – do [m] 150-220		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	<90	0.029-0.65	<50	/0.0001
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	<u>Typy naturalne:</u> HCO ₃ -Ca-Mg (wody wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe), HCO ₃ -Ca (wody wodorowęglanowo-wapniowe)			
	Zagrożenie suszą (źródło: IMGW)	Liczba niżówek (susze hydrologiczne) w latach 1951-2000: 8-15 – w części północnej i północno-zachodniej 16-23 – w części wschodniej >24 – w części centralnej i południowo-zachodniej		

Zagrożenie podtopieniami
(źródło: Mapa obszarów zagrożonych
podtopieniami, 2007)

Schemat krążenia wód

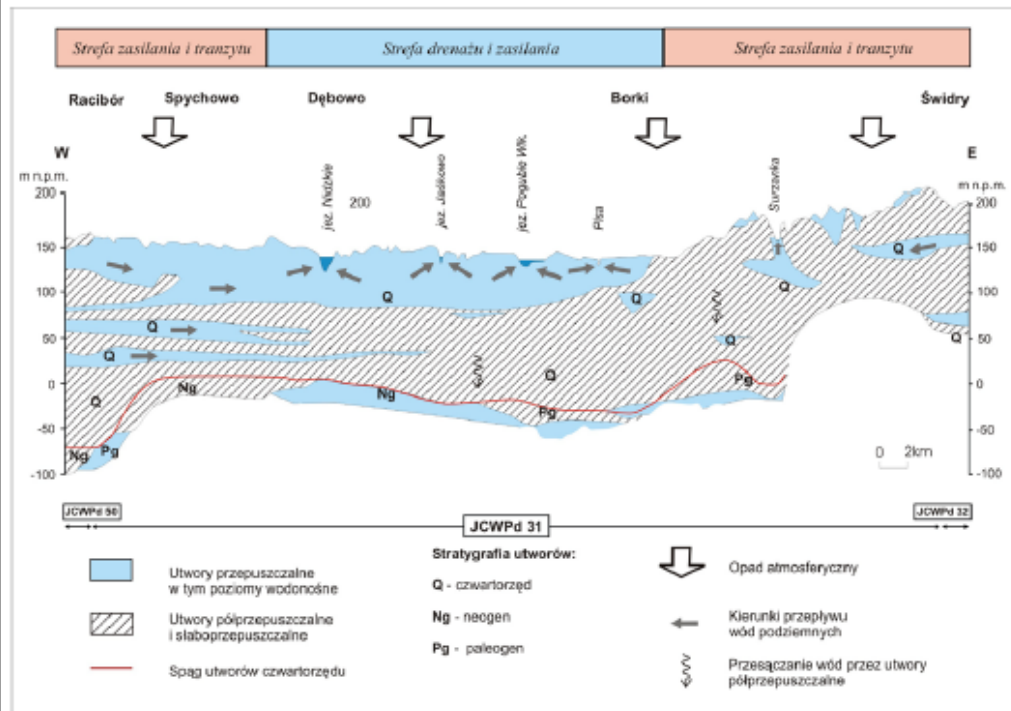
W piętrze wodonośnym czwartorzędu na obszarze JCWPd 31 wyróżniono 3 główne poziomy. Najpłytszy poziom wodonośny Q1 zasilany jest infiltracyjnie w rejonach oznaczonych jako strefy zasilania i strefy tranzytu. Główne obszary zasilania związane są ze strefami wododziałowymi. Przebieg wododziałów podziemnych jest zbliżony do działów morfologicznych, co w zestawieniu z brakiem silnych wymuszeń zewnętrznych ogranicza rolę dopływu oraz odpływu podziemnego w bilansie wodnym poziomu Q1. Wyjątek stanowi północna granica jednostki w rejonie Krainy Wielkich Jezior, gdzie dział wodny jest mało wyraźny i ma w gruncie rzeczy charakter umowny. Położenie wododziału na tym obszarze jest zmienne i zależy od aktualnego stanu wody w jeziorach, a nawet od kierunku wiatru. W strefie tej okresowo może dochodzić do istotnej wymiany wody z sąsiednią JCWPd 21 wchodzącą w skład dorzecza Pregofy. Główną bazę drenażu dla płytkiego systemu krążenia stanowi dolina Pisy połączona z systemem wodnym Wielkich Jezior Mazurskich. Na obszarze Pojezierza Mrągowskiego strefy drenażu związane są głównie z głębokimi strukturami rynnowymi wykorzystywanymi przez koryta Krutyni i jej dopływów. Na obszarze sandru Kurpiowskiego system drenażu tworzy gęsta sieć rzeczna. Koryta współczesnych rzek wykorzystują tu częściowo dawne doliny rzek roztokowych, odprowadzających wody topniejącego lądolodu. W bilansie wodnym sandru i obniżeniu Wielkich Jezior znaczącą rolę odgrywają rozległe podmokłości. Obszary te charakteryzują się wysokim potencjałem ewaporymetrycznym i mogą stanowić lokalne strefy drenażu wód podziemnych.

Poziom Q2 zasilany jest głównie na drodze przesączania wód z poziomu Q1 przez poziomy rozdzielający. Lokalnie zasilanie poziomu może być ułatwione obecnością okien hydrogeologicznych. Drenaż poziomu zachodzi przede wszystkim w dolinie Pisy w połączeniu z systemem wodnym Wielkich Jezior, gdzie lokalnie dochodzi do odwrócenia kierunku przesączania przez warstwy rozdzielające. Na południu jednostki część wód może przepływać bezpośrednio do koryta Narwi.

Poziom Q3 charakteryzuje się nieciągłością występowania. Zasilany jest na drodze przesączania z poziomu Q2. Na północy i w centrum jednostki drenaż poziomu zachodzi głównie na drodze przesączania wód do niższych poziomów wodonośnych (zwłaszcza w strefach podczwartorzędowych wychodni paleogenu). Na południu, podobnie jak w poziomie Q2, wody przepływają w kierunku doliny Narwi, stanowiącej główną strefę drenażu dla regionalnego systemu krążenia w piętrze czwartorzędu.

Poziom Pg+Q4 w głównej mierze tworzą osady morskie eocenu i oligocenu. Poziom w strefie podczwartorzędowych wychodni zasilany jest bezpośrednio dopływem podziemnym lub na drodze przesączania przez trudnoprzepuszczalne osady starszego plejstocenu. Obszar ten identyfikowany jest z jedną z głównych stref zasilania subniecki mazowieckiej. Poza strefą wychodni zasilanie odbywa się na drodze przesączania przez osady neogenu. Odpływ wód zachodzi w kierunku południowo-zachodnim ku niecce mazowieckiej. Główną bazę drenażu stanowi dolina Wisły oraz ujściowe odcinki jej głównych dopływów na Mazowszu. Niebagatelną rolę w drenażu odgrywa także eksploatacja poziomu poza

granicami jednostki.

Ekosystemy wód powierzchniowych i ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych

Udział zasilania podziemnego w odpływie całkowitym rzek w obrębie JCWPd	60%
Ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych (źródło: warstwa GIS)	Mokradła (16% powierzchni obszarów chronionych)
Ocena stanu JCWPd, w zależności od oddziaływań wód podziemnych na ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych, 2012 r.	Dobry DW (o dostatecznym stopniu wiarygodności)

Obszary chronione w granicach JCWPd

Rezerваты:

Tabory
 Pitaki
 Krutynia
 Czaplínic
 Jezioro koło Drozdowa
 Jezioro Lisunie
 Jezioro Warnońty
 Czaplisko-Ławny Lasek
 Pupy
 Jezioro Nidzkie
 Jezioro Pogubie Wielkie
 Torfowisko Serafin
 Ciemny Kąt
 Łokieć
 Uroczysko Dzierzba
 Królewska Sosna
 Jezioro Łuknajno
 Nietlickie Bagno
 Jezioro Zdedy
 Strażowo
 Zakręt
 Pierwos
 Krutynia Dolna

Sieć Natura 2000 - specjalne obszary ochrony siedlisk:

PLH200023	Dolina Pisy
PLH200020	Mokradła Kolneńskie i Kurpiowskie
PLH280054	Mazurskie Bagna
PLH280045	Ostoja Północnomazurska
PLH140049	Myszynieckie Bory Sasankowe
PLH200004	Ostoja Narwiańska
PLH280055	Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo
PLH280048	Ostoja Piska

Sieć Natura 2000 - obszary specjalnej ochrony ptaków:

PLB280012	Jezioro Dobskie
PLB280014	Ostoja Poligon Orzysz
PLB140014	Dolina Dolnej Narwi
PLB280001	Bagna Nietlickie
PLB280003	Jezioro Łuknajno
PLB280008	Puszcza Piska

Antropopresja

Leje depresji (lej regionalny-lokalny) związane z poborem wód podziemnych, odwodnieniami kopalnianymi, wpływem aglomeracji itp.
 (źródło: Mapa hydrogeologiczna Polski 1:50 000, Aktualizacja

Nie występują

6.5 Warunki klimatyczne

Miasto Ryn należy do najzimniejszych obszarów w Polsce według podziału na regiony klimatyczne należy do Regionu Pojeziernego. Panuje tu klimat umiarkowany - przejściowy między klimatem morskim, a lądowym. Na klimat największy wpływ mają wilgotne masy powietrza napływające z Atlantyku oraz suche masy ze wschodu kontynentu. Na klimat lokalny wpływ mają usytuowanie na terenie gminy duże kompleksy leśne oraz zbiorniki wód powierzchniowych. Taki krajobraz wpływa korzystnie na kształtowanie mikroklimatu obszarów sąsiednich. Obszar miasta charakteryzuje się małymi wahaniami temperatury. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 6,7°C. Najwyższe średnie maksima temperatury występują w lipcu ze średnią 17,5°C. Najzimniejszym miesiącem jest luty, ze średnią temperaturą 4,7°C. Pierwsze jesienne przymrozki pojawiają się już w połowie października, a zanikają w pierwszej dekadzie maja, zatem średnia liczba dni bezprzymrozkowych wynosi 161. Okres wegetacyjny nie trwa długo, średnio 194 dni. Rozpoczęcie okresu wegetacyjnego przypada przeciętnie na trzecią dekadę kwietnia, zakończenie zaś na koniec października. Średnia roczna suma opadów wynosi 529 mm. Przeciętna liczba dni z opadem waha się od 170 do 190 dni w ciągu roku. Minimum przypada na luty - 20 mm i styczeń - 22 mm, a maksimum na sierpień - 66 mm i lipiec - 65 mm. Najwięcej dni z opadem śnieżnym przypada na miesiące od grudnia do marca. Średnia liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi 107 dni, przy czym minimum to 88 dni, a maksimum 145 dni i jest to okres bardzo długi w porównaniu z innymi obszarami Polski. Najwięcej dni burzowych, tj. od 3 dni do 5 dni, przypada na okres czerwiec - sierpień. Natomiast dni z mgłą odnotowano w ciągu roku od 45 do 75. Głównie przeważają wiatry zachodnie, które stanowią ok. 60% wszystkich dni wietrznych. Rozkład wiatrów nie jest równomierny w ciągu roku. W lecie przeważają wiatry nadciągające z kierunku zachodniego. Natomiast w zimie, zwłaszcza w grudniu i styczniu, więcej głównie wiatry wschodnie

Topoklimat

Podstawowe znaczenie dla kształtowania się warunków topoklimatycznych, ma wymiana energii zachodząca na powierzchni granicznej między atmosferą a podłożem. Zróżnicowanie topoklimatyczne terenu objawia się najsilniej w warunkach pogody radiacyjnej- bezchmurnej lub z małym zachmurzeniem, i bezwietrznej.

Wartości składowych bilansu cieplnego, a co za tym idzie różnorodność warunków topoklimatycznych zależą od: rzeźby terenu, rodzaju podłoża, jego pokrycia i uwilgotnienia, odsłonięcia horyzontu, itd. Czynniki wymienione na pierwszym miejscu odgrywają najistotniejszą rolę spośród cech charakterystycznych podłoża, prowadzą do wyodrębnienia typów klimatów- form wypukłych, płaskich i wklęsłych. Znaczny udział w modyfikacji naturalnych warunków klimatycznych obszaru ma wprowadzenie nań zabudowy, rodzaj zagospodarowania przestrzeni. Także dominującą funkcję w kształtowaniu klimatu przejmują duże powierzchnie leśne.

Stan czystości powietrza atmosferycznego

Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. W założeniach do projektu ustawy o zmianie ustawy – prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (przygotowanych w związku z planowaną transpozycją, do prawa polskiego, Dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy) przyjęto, że od stycznia 2011 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnianych w ocenach jakości powietrza obowiązuje nowy podział kraju na strefy. W nowym układzie, dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, tj.: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO₂, NO_x), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), ozonu (O₃), pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz zawartości w pyłe zawieszonym PM₁₀: ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) i benzo(a)pirenu (B(a)P), strefę stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tys.,
- miasto (niebędące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys.,
- pozostały obszar województwa, niewchodzący w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Kryteriami klasyfikacji stref są:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przekroczeń poziomu dopuszczalnego, określonego dla niektórych zanieczyszczeń),
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji,
- poziomy docelowe dla niektórych substancji,
- poziomy celów długoterminowych (dla ozonu).

Wartość poszczególnych marginesów tolerancji (określonych dla SO₂, NO₂, PM10, Pb, CO, benzenu) w ostatnich latach była stopniowo zmniejszana aż do osiągnięcia poziomu stężeń dopuszczalnych.

Zanieczyszczeniem, dla którego będzie uwzględniany margines tolerancji jest pył PM2,5.

W 2017 rok WIOŚ Olsztyn wykonał roczną ocenę jakości powietrza dla województwa warmińsko-mazurskiego.

Tab. 1 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia (źródło: WIOŚ Warszawa)

Lp.	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
		SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5
1.	Strefa warmińsko-mazurska	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A

Tab. 2 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin (źródło: WIOŚ Warszawa)

Lp.	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie		
		SO ₂	NO _x	O ₃
1.	Strefa mazowiecka	A	A	A

Na terenie miasta Ryn, a tym bardziej w rejonie omawianego terenu nie istnieje zintegrowana sieć punktów pomiarowych na podstawie, której możliwe byłoby dokonanie oceny stanu jakości powietrza atmosferycznego.

Czynnikami decydującymi o czystości powietrza na terenie opracowania są: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie bytowania i działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza (kierunki i siła wiatrów oraz charakter zagospodarowania terenu). Pod względem rozkładu przestrzennego do głównych źródeł emisji zalicza się:

1. Źródła punktowe (energetyczne i technologiczne).
2. Źródła powierzchniowe (komunalno-bytowe).
3. Źródła liniowe (transportowe).

Największy wpływ na poziom zanieczyszczenia pyłem zawieszonym, zawierającym groźne dla zdrowia substancje, ma znaczna emisja powierzchniowa pochodząca z lokalnych kotłowni i indywidualnych palenisk opalanych węglem, koksem i olejem, wysoka emisja liniowa pochodząca z transportu samochodowego, inne niekontrolowane emisje powodowane przez rzemiosło i usługi oraz rolnictwo. Działania zmierzające do poprawy jakości powietrza powinny dotyczyć ograniczenia emisji z tych źródeł, zarówno poprzez działania techniczne, jak i organizacyjne.

W granicach opracowania brak jest punktowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza, istniejąca obiekty usługowe i produkcyjne nie powodują ponadnormatywnych emisji.

Natomiast źródłem zanieczyszczeń liniowych jest ulica Kopernika stanowiąca ciąg drogi krajowej nr 59. Droga ta charakteryzuje się dużym natężeniem ruchu pojazdów samochodowych, okresowo w jej sąsiedztwie może dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń powietrza.

Klimat akustyczny

Hałas występujący w środowisku można podzielić na dwie kategorie:

- hałas przemysłowy,
- hałas komunikacyjny.

W granicach opracowania nie występują przemysłowe źródła emisji hałasu. Źródłem hałasu komunikacyjnego jest ulica Kopernika, należy przypuszczać, że na terenach przyległych do tej drogi w okresach szczytu komunikacyjnego mogą występować przekroczenia dopuszczalnych norm emisji hałasu.

Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące

Źródłami promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są wszystkie urządzenia i instalacje, w których następuje przepływ prądu, np.:

- sieci elektroenergetyczne w tym linie wysokiego i średniego napięcia,
- stacje elektroenergetyczne,
- nadajniki i stacje radiowe i telewizyjne,
- stacje bazowe telefonii komórkowej analogowej CENTERTEL i cyfrowej GSM 900,
- urządzenia radiowo-nawigacyjne (radarowe),
- urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne pracujące w zakładach przemysłowych, placówkach naukowo-badawczych, ośrodkach medycznych oraz będące w dyspozycji miejskiej policji i straży pożarnej.

Na terenie objętym opracowaniem brak jest tego typu zagrożeń.

6.6 Szata roślinna i fauna

W granicach opracowania występuje zieleń o przeciętnych walorach. Przeważa zieleń ogródków działkowych z roślinami ozdobnymi oraz uprawami warzywniczymi i owocowymi. Miejscami występuje niska zieleń spontaniczna. Wzdłuż istniejących dróg można obserwować rzędowe nasadzenia drzew, głównie topoli.

Z uwagi na małą powierzchnię terenu, jego położenie w niewielkiej odległości od centrum miasta, a tym samym presję antropogeniczną świat zwierząt jest bardzo ubogi. Mogą tu okresowo pojawiać się różne gatunki ptaków (związane z pobliskim jeziorem), spotykane są również gryzonie.

6.7 Struktura przyrodnicza oraz powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem

W Polsce opracowane zostały jak dotąd trzy koncepcje sieci ekologicznych o charakterze ogólnokrajowym: sieć korytarzy ekologicznych ECONET Polska¹; sieć korytarzy ekologicznych zapewniających spójność sieci Natura 2000² oraz projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce opracowany na zlecenie Ministerstwa Środowiska (Jędrzejewski i in. 2005).

Paneuropejska sieć ekologiczna ECONET stanowi spójny przestrzennie i funkcjonalnie system reprezentatywnych i najlepiej zachowanych pod względem różnorodności biologicznej obszarów Europy. Została przyjęta przez Radę Europy w 1992 r.; wiąże się ściśle z Konwencją o Różnorodności Biologicznej (1992) i Paneuropejską strategią ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowej (1995).

Elementem tego systemu, utworzonym zgodnie z koncepcją i metodyką przyjętą w ECONET, jest Krajowa Sieć Ekologiczna ECONET-PL, która stanowi wieloprzestrzenny system obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu. Elementami sieci są obszary węzłowe

¹ Liro A., Głowacka I., Jakubowski W., Kaftan J., Matuszkiewicz A. i Szacki J. 1995. *Koncepcja krajowej sieci ekologicznej Econet-Polska*. Fundacja IUCN Polska, Warszawa.

² Kiczyńska A. i Weigle A. 2003. Jak zapewnić spójność sieci Natura 2000, czyli o korytarzach ekologicznych. W: Makomaska-Juchiewicz M. i Tworek S. *Ekologiczna sieć Natura 2000. Problem czy szansa*. Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków.

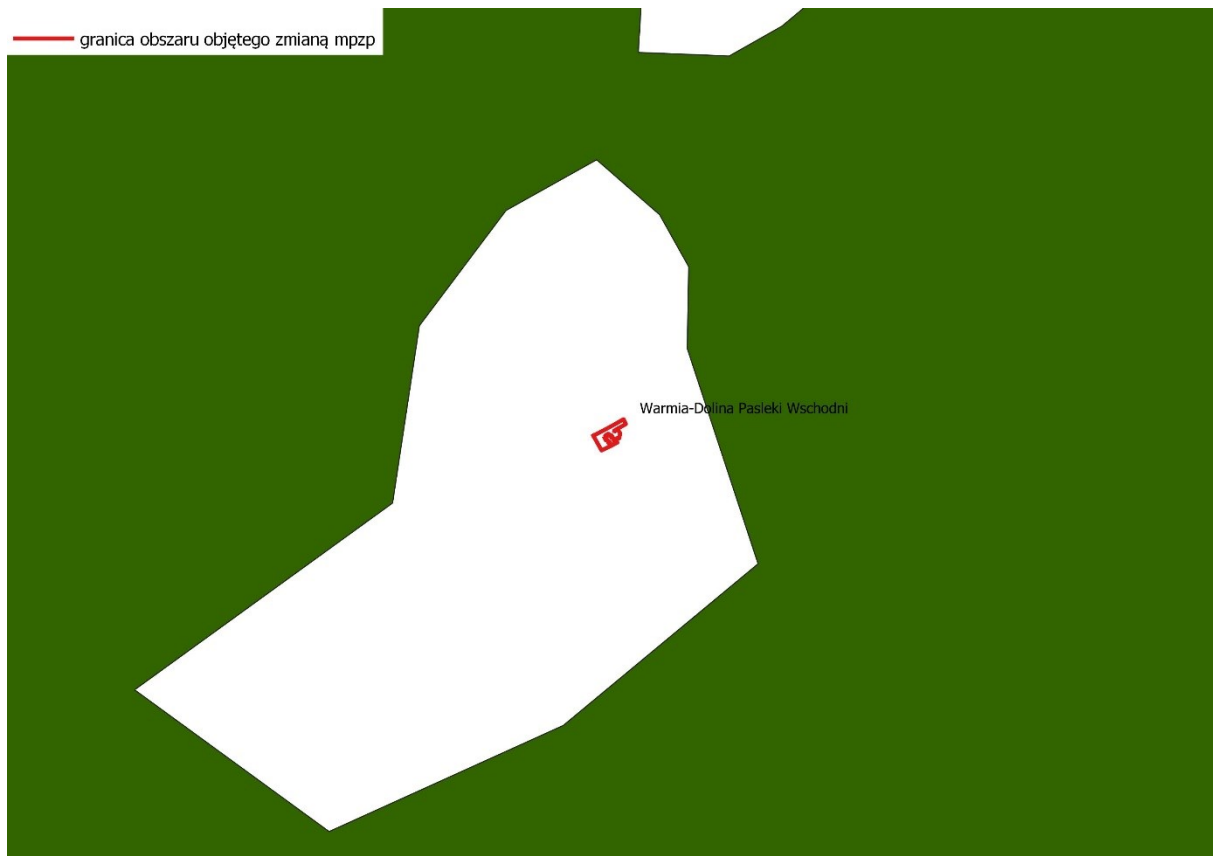
z wyodrębnionymi biocentrami i strefami buforowymi, korytarze ekologiczne oraz obszary wymagające unaturalnienia.

Przez przedmiotowe obszary nie przechodzi żaden korytarz sieci ECONET.

Koncepcja korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 wg Jędrzejewskiego, została oparta na projekcie korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000, wykonanym w Instytucie Badania Ssaków PAN we współpracy z Instytutem Ochrony Przyrody PAN oraz Stowarzyszeniem dla Natury „Wilk”. Głównym założeniem projektu było zapewnienie łączności i spójności ekologicznej sieci Natura 2000 oraz innych obszarów prawnie chronionych na terenie kraju w odniesieniu głównie do dużych ssaków. Projekt powstał w 2005 roku i jest nadal rozwijany.

Korytarze ekologiczne stanowią obszary mało przekształcone przez człowieka, głównie lasy i doliny rzeczne, będące szlakami komunikacyjnymi dla zwierząt, a w większym przedziale czasowym – również dla roślin. W zależności od wielkości i długości, można mówić o korytarzach międzynarodowych i krajowych, regionalnych i lokalnych.

Przez teren opracowania nie przebiega żaden korytarz ekologiczny, niemniej jednak położony jest w ich otoczeniu (Rys. 5).

Rys. 5 Położenie terenu opracowania na tle przebiegu głównych korytarzy ekologicznych

(źródło: <http://www.gdos.gov.pl/dane-i-metadane>)

7 Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W granicach opracowania obowiązuje obecnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalonego Uchwałą nr XVI/116/16 Rady Miejskiej w Rynie z dnia 23 marca 2016 r.

Jak wyżej wspomniano zmiana planu zachowuje określone w obowiązującym planie funkcje i przeznaczenie terenu.

W przypadku braku realizacji omawianej zmiany planu będzie realizowany obowiązujący plan, nie spowoduje to innych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

8 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu

Cały teren opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. Zasady zagospodarowania i użytkowania całego terenu objętego zmianą planu muszą być zgodne z Uchwałą Nr XXII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. z 2013 r. poz. 139).

Omawiana zmiana planu sporządzana jest dla terenu, w którym z uwagi na istniejące zainwestowanie, środowisko jest już w znacznym stopniu przekształcone.

Podstawowe problemy dotyczą:

- właściwej gospodarki wodno-ściekowej;
- gromadzenia i wprowadzaniu odpadów.

9 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia realizowanego dokumentu oraz sposobu w jaki te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument o znaczeniu lokalnym, jednak przy jego sporządzaniu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

Na szczeblu międzynarodowym sformułowano zasadę trwałego i zrównoważonego rozwoju, często nazywaną także zasadą ekorozwoju. Według niej cele rozwoju gospodarczego służące zaspokojeniu potrzeb współczesnego społeczeństwa muszą być zgodne z zasadą zachowania przyrody dla przyszłych pokoleń. Stała się ona podstawą polityki państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska. W Traktacie z Maastricht sformułowano główne cele ochrony środowiska:

- zachowanie, ochronę i poprawę stanu środowiska naturalnego, ochronę zdrowia człowieka,
- racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- wspieranie przedsięwzięć na rzecz rozwiązywania regionalnych i światowych problemów środowiska.

Poszczególnym działom gospodarki wyznaczono zadania służące realizacji celów zrównoważonego rozwoju. Najważniejsze z nich:

1 Energetyka:

- ograniczenie poziomów emisji SO₂ i N_xO_y do atmosfery,
- rozwój programów naukowo-badawczych w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

2 Rolnictwo i leśnictwo:

- utrzymanie podstawowych procesów naturalnych umożliwiających trwały rozwój rolnictwa,
- ochrona gleb, wód i zasobów genetycznych,
- zachowanie bioróżnorodności.

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu krajowym, które zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu jest ochrona zasobów środowiska (wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin).

Aby ochrona zasobów środowiska mogła być prawidłowo realizowana w projekcie planu uwzględniono wymagania aktualnie obowiązujących ustaw, w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz innych aktów prawnych i przepisów związanych z procesami inwestycyjnymi. Do takich przepisów należy wymóg przeprowadzenia procedury z zakresu oceny oddziaływania na środowisko, jako gwarancji zachowania standardów jakości środowiska. Przeprowadzenie procedur środowiskowych – oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – zapewnieni realizację działań stanowiących przeciwdziałanie ubytkom czy pogorszeniu stanu przyrody w szczególności cennych siedlisk gatunków chronionych lub uzyskanie i wykonanie działań rekompensujących straty.

Akty prawa krajowego uwzględniają wytyczne, cele i zasady określone w aktach międzynarodowych w tym prawie Wspólnoty Europejskiej. W szczególności dotyczy to objęcia ochroną prawną siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w ramach sieci obszarów NATURA 2000. Istotną zasadą realizowaną na mocy prawa krajowego zgodnie z wytycznymi UE jest wprowadzanie takich procedur i rozwiązań prawnych, aby z jednej strony zachować przyrodę w stanie nienaruszonym, a z drugiej umożliwić rozwój przy poszanowaniu interesu i opinii społeczności lokalnych.

Przy sporządzaniu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym dotyczące głównie:

- ochrony powierzchni ziem i racjonalnego gospodarowania i zachowania wartości przyrodniczych określonych w przepisach szczegółowych,
- utrzymanie norm odnośnie jakości gleb określonych w przepisach szczegółowych,
- ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz prowadzenia odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej określonej w przepisach szczegółowych,
- ochrony powietrza określonych w przepisach szczegółowych,
- utrzymanie norm odnośnie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w przepisach szczegółowych,
- prawidłowej gospodarki odpadami i określonej w przepisach szczegółowych,
- utrzymania procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, różnorodności biologicznej,
- ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów wraz z ich siedliskami oraz utrzymania i przywracania do właściwego stanu siedlisk przyrodniczych,
- ochrony dzikiej fauny i flory oraz siedlisk naturalnych,
- lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, obszarów o szczególnych walorach przyrodniczych, optymalizacji potrzeb transportowych, wykorzystywania odnawialnych źródeł energii i zachowania proporcji pomiędzy terenami zainwestowanymi i biologicznie czynnymi.

Plan gospodarki wodami na obszarze dorzecza rzeki Wisły

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale

ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie, co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie, co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, nie zostały obecnie podwyższone cele środowiskowe, z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dla dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania, co do stanu wód w obrębie obszarów chronionych. Wyjątkiem w tym zakresie będą prawdopodobnie wymagania zgodne z wymogami wynikającymi z planów ochrony dla obszarów Natura 2000 wyznaczonych na podstawie dyrektywy 79/409/EWG. Celem środowiskowym dla tych obszarów będzie, zatem osiągnięcie lub utrzymanie, co najmniej dobrego stanu.

W Planie gospodarki wodami na obszarze dorzecza rzeki Wisły podano informacje o wartościach granicznych dla dobrego stanu i dobrego potencjału ekologicznego wód, jak również wymagań dla bardzo dobrego stanu ekologicznego wód, w zakresie podstawowych wskaźników biologicznych i fizyko-chemicznych wody. Wskaźniki stanu hydrologicznego i morfologicznego wód obecnie zostały wyznaczone w sposób ogólny (bez wartości liczbowych) jedynie dla I klasy jakości wód wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Wskaźniki stanu chemicznego zostały określone w ramach rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, które w załączniku nr 8 wprowadza wartości graniczne chemicznych wskaźników jakości wody, wypełniając tym samym przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/EWG z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84) art. 13, który stanowi, że państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne tej dyrektywy nie później niż do 13 lipca 2010 r.

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących, w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Ocena stanu chemicznego wód podziemnych prowadzona jest głównie na podstawie wartości progowych elementów fizykochemicznych określających stan chemiczny wód podziemnych odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu wg rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych. Zgodnie z powyższym cele środowiskowe są reprezentowane przez wartości progowe, określone dla klasy III jakości wód podziemnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zapisów mówiących, że stan chemiczny uznaje się za dobry w przypadku,

gdy przekroczenia wartości progowych dla dobrego stanu chemicznego występują, ale są one związane z naturalnie podwyższonym tłem niektórych jonów lub ich wskaźników.

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- brak efektów zasolenia występującego na skutek oddziaływania antropogenicznego (nadmierna eksploatacja wód podziemnych, ascenzja wód zasolonych),
- zmiany przewodności elektrolitycznej właściwej (PEW), świadczącej o ogólnej mineralizacji, na takim poziomie, że nie wykazują efektów zasolenia wód podziemnych
- osiągnięciu celów środowiskowych przez wody powierzchniowe.

Stan ilościowy wód podziemnych

Głównym wyznacznikiem dobrego stanu ilościowego dla jednolitych części wód podziemnych jest zapewnienie zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania przy długoterminowej średniorocznej wartości poboru z ujęć wód podziemnych.

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- poziom wód podziemnych nie podlega takim wahaniom, które mogłyby doprowadzić do niespełnienia celów środowiskowych przez wody powierzchniowe, o wystąpienia znacznych obniżen zwierciadła wód podziemnych, o wystąpienia szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych,
- kierunki zmian krążenia wód podziemnych nie powodują intruzji wód słonych.

W ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych brane są pod uwagę wszystkie wyżej wymienione parametry dla oceny stanu chemicznego i ilościowego.

Odstępstwa czasowe, czyli przedłużenie terminu realizacji zadań RDW do 2021 lub 2027 roku, można wyznaczyć dla części wód ze względu na:

- brak możliwości technicznych wdrażania działań,
- dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań,
- warunki naturalne niepozwalające na poprawę stanu części wód.

Dążenie do osiągnięcia celów mniej rygorystycznych jest możliwe dla tych części wód, które zostały zmienione w wyniku działalności człowieka w taki sposób, że doprowadzenie ich do stanu (potencjału) dobrego jest niemożliwe ze względu na:

- brak możliwości technicznych wdrożenia działań,
- dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań.

RDW dopuszcza wyznaczenie derogacji dla jednolitych części wód również w sytuacji, gdy osiągnięcie celów jest niemożliwe w wyniku:

- nowych zmian w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód,
- nowych form zrównoważonej działalności gospodarczej człowieka.

Stosowanie powyższych odstępstw w osiągnięciu celów środowiskowych możliwe jest w określonych warunkach, wymienionych w art. 4 RDW. RDW dopuszcza realizację inwestycji mających wpływ na stan wód, powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód, jeżeli cele, którym służą, stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska naturalnego i dla społeczeństwa.

9 Prognozowane oddziaływania na środowisko

9.1 Obszary prawnie chronione, różnorodność biologiczna, fauna, flora

Teren opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich .

Zgodnie z obowiązującymi przepisami na obszarze chronionym wprowadza się następujące zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.1));

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Ad. 1 realizacja ustaleń zmiany planu nie narusza zakazów określonych w punkcie 1.

Ad. 2 realizacja ustaleń zmiany planu wyklucza w granicach omawianego terenu lokalizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ad. 3 nie przewiduje się, że realizacja ustaleń zmiany planu spowoduje niszczenie zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych.

Ad. 4 realizacja ustaleń zmiany planu nie narusza zakazów określonych w punkcie 4.

Ad. 5 realizacja ustaleń zmiany planu nie spowoduje trwałych przekształceń rzeźby terenu.

Ad. 6 nie przewiduje się, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu nastąpi trwała zmiana stosunków wodnych na terenie objętym zmianą planu jak również na terenach przyległych.

Ad. 7 realizacja ustaleń zmiany planu nie narusza zakazów określonych w punkcie 7.

Ad. 8 zmiana planu nie przewiduje lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, nie stanowi to kolizji z przepisami dotyczącymi obszaru chronionego

Położenie terenu opracowania w stosunku do pozostałych obszarów przyrodniczych prawnie chronionych, jak również brak powiązań z tymi obszarami gwarantuje, że realizacja ustaleń zmiany planu nie spowoduje oddziaływań na obszary chronione położone w otoczeniu terenu objętego zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na omawianym terenie nie stwierdzono występowania gatunków roślin i grzybów chronionych jak również nie zidentyfikowano siedlisk przyrodniczych i obiektów przyrodniczych podlegających ochronie.

W wyniku zagospodarowania nowych terenów zabudowy wyznaczonych w zmianie planie nastąpi niewątpliwie bezpośrednie zniszczenie szaty roślinnej. Będzie to jednak dotyczyć zieleni o przeciętnej wartości (głównie zieleni ogrodów działkowych).

W wyniku realizacji zmiany planu nie przewiduje się ograniczenia różnorodności biologicznej, należy się spodziewać, że tereny biologicznie czynne zostaną zagospodarowane wysoką i niską zielenią urządzoną.

9. 2 Powietrze

Ze względu na dopuszczone w zabudowie większe wysokości budynków nastąpi niewielkie ograniczenie przewietrzania terenu. Poza tym w wyniku realizacji zmiany planu zwiększy się nieco intensywność zabudowy, nieznacznie zwiększy się ilość samochodów poruszających się i parkujących w granicach opracowania. To wszystko przełoży się na minimalne pogorszenie stanu higieny atmosfery w stosunku do sytuacji gdy był realizowany obowiązujący plan. Realizacja zmiany planu nie spowoduje

wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza.

9. 3 Hałas, wibracje i pola elektromagnetyczne

Biorąc pod uwagę założenia projektu zmiany planu należy z dużym prawdopodobieństwem wykluczyć pojawienie się uciążliwych punktowych źródeł hałasu. Realizacja zmiany planu z powodu zwiększenia intensywności zabudowy, wzrostowi ilości samochodów spowoduje minimalne pogorszenie klimatu akustycznego w stosunku do sytuacji gdyby był realizowany obowiązujący plan. Realizacja zmiany planu nie spowoduje wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych norm emisji hałasu.

Nie przewiduje się wystąpienia uciążliwości związanych z wibracjami w wyniku realizacji zmiany planu.

Nie wprowadza się również nowych źródeł promieniowania elektromagnetycznego.

9. 4 Wytwarzanie odpadów

W wyniku realizacji zmiany planu nie zmieni się skład morfologiczny odpadów w stosunku do stanu gdyby był realizowany obowiązujący plan. Zmiana planu dopuszcza realizację nieco wyższych budynków, jak również rozszerza możliwość lokalizacji nowych budynków poprzez zmianę położenia nieprzekraczalnych linii zabudowy. Z wyżej wymienionych powodów w wyniku realizacji zmiany planu możliwe jest zwiększenie intensywności zabudowy, co prawdopodobnie spowoduje niewielkie zwiększenie ilości powstających odpadów w stosunku do sytuacji gdyby był realizowany obowiązujący plan.

9. 5 Gospodarka wodno-ściekowa

Podobnie jak w przypadku odpadów skład powstających ścieków nie zmieni się, w nieznacznym stopniu może zwiększyć się ilość powstających ścieków.

9.6 Osuwanie się mas ziemi

Brak zagrożeń.

9. 7 Nadzwyczajne zagrożenia środowiska

Brak zagrożeń.

9.8 Powierzchnia terenu, grunty i gleby, złoża surowców naturalnych

Brak istotnych oddziaływań na wymienione komponenty środowiska przyrodniczego. W wyniku realizacji zmiany planu nowa zabudowa będzie mogła być realizowana w nieco szerszym zakresie, prawdopodobnie spowoduje to troszkę większe ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do sytuacji gdyby był realizowany obowiązujący plan.

9. 9 Warunki wodne

Realizacja zmiany planu nie spowoduje nowych oddziaływań na stan ilościowy wód podziemnych i powierzchniowych.

W stosunku do obowiązującego planu, zmiana planu nakazuje odprowadzenie ścieków do kanalizacji, wyklucza się realizację podziemnych zbiorników na nieczystości – zapis ten w znacznym stopniu ogranicza możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych.

9. 10 Warunki klimatyczne

Brak nowych oddziaływań.

9.11 Krajobraz

Minimalne zwiększenie intensywności zabudowy oraz dopuszczenie nieco wyższej zabudowy nie wpłynie w sposób istotny na krajobraz omawianego terenu.

9.12 Obszary dziedzictwa kulturowego, zabytki, dobra kultury współczesnej oraz dobra materialne

Brak nowych oddziaływań.

9.13 Ludzie

Brak nowych oddziaływań.

10 Opis przewidywanych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji ustaleń zapisów zmiany planu

10.1 Oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, chwilowe, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe

Wdrożenie zmiany planu w zasadzie nie będzie generowało jakichkolwiek nowych oddziaływań.

10.2 Oddziaływanie skumulowane i znaczące

Nie przewiduje się, że w wyniku realizacji zmiany planu dojdzie do wystąpienia oddziaływań znaczących i skumulowanych.

10.3 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

W związku z brakiem wystąpienia oddziaływań nie proponuje się rozwiązań zapobiegawczych, czy kompensacyjnych

11 Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru

Obecnie nie są znane technologie, które umożliwiłyby całkowitą neutralizację zmian w środowisku przyrodniczym przy realizacji planowanych inwestycji. Poza odstępniem od realizacji ustaleń zmiany planu nie można zaproponować innych rozwiązań alternatywnych.

W trakcie sporządzania prognozy nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

12 Akty prawne uwzględnione w opracowaniu

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2019 poz. 452);
2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2018 poz. 2081);
3. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U.2018.0.2268);
4. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U.2017.0.2126);
5. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.2018.0.1614);
6. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.2018.0.9549);
7. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.2017.0.1161);
8. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2018.0.2067);
9. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2018.0.1945);
10. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U.2019.0.701);
11. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2018.0.1202);
12. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U.2018.0.620);
13. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2016 poz.71);
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U. 2014 poz. 1408);
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony

- gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409);
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183);
 17. Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014 poz. 112);

13 Materiały źródłowe

1. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla miasta i gminy Ryn, 2009.
2. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ryn zatwierdzonego uchwałą Nr XLI/346/14 RM Ryn z dnia 27 sierpnia 2014 r..
3. Prognoza oddziaływania na środowisko do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ryn”, sierpień 2009.
4. Strategia rozwoju Miasta i Gminy Ryn na lata 2012-2020, 2011.
5. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ryn w części obejmującego działkę o nr 90/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28 -2020 r.
6. Programu Ochrony Środowiska Miasta i Gminy Ryn, 2017.
7. Prognoza Oddziaływania na Środowisko Programu Ochrony Środowiska Miasta i Gminy Ryn, 2017.
8. Witryny internetowe:
 - <http://www.geoportal.gov.pl/>,
 - <http://atlas.warmia.mazury.pl/>
 - <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy/>,
 - <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>
 - http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/PZGIKINSP/guest/services/G2_PRGJT_WMS/MapServer/WMSServer/,
 - <https://www.igipz.pan.pl/Roslinnosc-potencjalna-zgik.html/>,
 - <https://www.igipz.pan.pl/Regiony-geobotaniczne-zgik.html/>,
 - <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>,
 - <https://www.pgi.gov.pl/docman/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4426-karta-informacyjna-jcwpd-nr-33/file.html/>,
 - <http://www.wios.olsztyn.pl/>,
 - <http://www.miastoryn.pl/>.

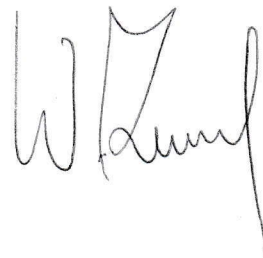
OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 74a ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jako autor prognozy oddziaływania na zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ryn w części obejmującej działki o nr geodezyjnych 90/24, 90/25, 90/26, 90/27, 90/28, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ww. ustawy:

- 1) ukończyłem studia jednolite studia magisterskie z dziedziny nauk o Ziemi.
- 2) posiadam 10-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko .

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Warszawa, 18.02.2020 r.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'W. K...' with a stylized flourish at the end.